

Mál nr. 332/2010

**M
og
vátryggingafélagið X v/ fjölskyldutryggingar.**

Ágreiningur um bótaskyldu vegna þjófnaðar á þurrkara úr þvottahúsi í fjölbýlishúsi.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 21.10.2010, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 4.11.2010, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Að kvöldi 4.7.2010 var lögreglunni á höfuðborgarsvæðinu tilkynnt að farið hafði verið inn í tvær geymslur og sameiginlegt þvottahús á jarðhæð sem vísar út í garð í nánar tilgreindu fjölbýlishúsi í Reykjavík. Samkvæmt lögregluskýrslu mun hafa verið farið inn um opnanlegan glugga í þvottahúsinu sem var í 1,8-1,9 m hæð frá jörðu. Var svo farið með stolna muni út um dyr úr þvottahúsinu og út í garðinn. Meðal hinna stolna muna var þurrkari í eigu M.

Í málskoti er þess getið að býsna algengt sé að gluggar í þvottahúsum séu opnir m.a. til að fyrirbyggja að raki safnist fyrir eftirlitslaust.

M hefur krafist bóta úr heimilstryggingarlið fjölskyldutryggingar hjá vátryggingafélaginu X. X hefur hafnað bótaskyldu með vísan til varúðarreglu í gr. 4.5.7 í skilmálum vátryggingarinnar þar sem kveðið er m.a. á um það að læsa skuli íbúðarhúsum og geymslum og loka öllum gluggum og krækja aftur.

Álit.

Samkvæmt gr. 4.5.1 í skilmálum þeim sem gilda um heimilstryggingu M bætir vátryggingin tjón vegna þjófnaðar úr íbúðarhúsnæði eða geymslu tilheyrandi vátryggingartaka.

Af gögnum málsins verður ráðið að ekki sé um það deilt að farið hafi verið inn um opnanlegan glugga í þvottahúsinu og þurrkaranum stolið með því að fara með hann út um dyrnar á þvottahúsinu. Þá verður að líta svo á að M hafi fyrir sitt leyti samþykkt eða í öllu falli látið átölulaust að glugginn væri að jafnaði hafður opin. Hver svo sem ástæða þess hefur verið þá var það brot gegn fyrrgreindri varúðarreglu í gr. 4.5.7 í vátryggingarskilmálunum.

Samkvæmt 3. gr. í IX. kafla sameiginlegra skilmála hefur X gert fyrirvara um að það sé laust úr ábyrgð í heild eða hluta ef varúðarreglum er ekki fylgt. Slíkan fyrirvara getur félagið þó ekki borið fyrir sig ef ekki er við vátryggðan að sakast eða sök hans er óveruleg eða það að vátryggingaratburður hefur orðið verður ekki rakið til brota hans, sbr. 26. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Þótt félagið geti borið fyrir sig að varúðarreglum hafi ekki verið fylgt má samt leggja á það ábyrgð að hluta með hliðsjón af því hvers konar varúðarreglu var ekki sinnt, sök vátryggðs, hvernig vátryggingaratburð bar að og atvikum að öðru leyti, eins og segir í nefndu lagaákvæði.

Eins og rakið hefur verið var farið inn um opin glugga í þvottahúsi á jarðhæð. Ætla verður að ferðir fólks í þvottahúsið geti verið stopular og það verið mannlaust um alllangan tíma. Þá var greið leið úr þvottahúsinu um dyrnar út í garðinn. Með tilliti til þessa verður að telja að þjófnaður á þurrkaranum verði rakinn til þess að fyrrgreind varúðarregla var ekki virt og M eigi sök á því. Að öllu virtu telst sök hans það veruleg að réttur til bóta úr vátryggingunni hefur fallið niður.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr heimilistryggingu sinni hjá X.

Reykjavík, 30. nóvember 2010.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.